

ringen, saaledes at man derigennem kunde have set, hvilket Resultat de ere komne til derovre. I Frankrig har man en lignende Lovgivning; dør er det overladt til Præfekterne at paase, at de Ukrudtsplanter, som man har lovgivet om, blive fjernede, og ligeledes er det paalagt alle Ejere og Brugere af Jorderne at sørge derfor; hvis det ikke sker, bliver det fjernet paa offentlig Bekostning. Endvidere er det bestemt, at alle offentlige Pladser, Veje o. s. v. skulle holdes rene for Ukrudt, og at dette ikke alene afhuges, men ogsaa fjernes og tilintetgøres.

Her i Danmark have vi jo nogle enkelte administrative Bestemmelser om denne Sag, men en Lovgivning, det have vi ikke. Da Ukrudtsplagen er af saa uhyre Omfang, som Tilfældet er, og da det danske Folk jo paa dette Omraade er forsømmeligt — det kan ikke nægtes — og mangeligt — det kan heller ikke nægtes —, saa tror jeg, der var Grund til, at man fra Lovgivningsmagtens Side tog denne Sag op. Navnlig synes jeg, det vil have sin Interesse at komme noget mere til Klarhed over hele denne Sag, end man er i Øjeblikket. Nu er det jo maaske noget forslidt at foreslaa Kommissioner nedsatte, men jeg synes alligevel, det maatte have sin Interesse for alle Parter, om der blev nedsat en virkelig sagkyndig Kommission. Det har man gjort ovre i Amerika; der har man sammensat Kommissionerne paa den Maade, at man har indvalgt Botanikere og ved Siden deraf endvidere praktiske Landmænd, men man krævede, at disse praktiske Landmænd skulde være Folk, som havde botanisk Kundskab. Paa Grundlag af saadanne Kommissioner er man altsaa kommen til den Lovgivning, som er indført i De forenede Stater. Og, som sagt, da Forholdet er af saa uhyre stor Betydning, synes jeg ogsaa, det vil være rigtigt, at der bliver gjort noget lignende her. Saa er der en Ting til, jeg kunde ønske maatte ske her, og det var, at der fra Ministeriets Side blev truffet Foranstaltning til at udarbejde en Oversigt over de skadeligste og mest almindelige Ukrudtsplanter, vi have her i vort Land, og at denne Afhandling blev forsynet med Illustrationer, som viste disse Planter. Og jeg kunde godt ønske, at det var kolore-

rede Illustrationer, som viste Planterne paa deres forskellige Udviklingstrin, medens de staa og blomstre og staa med moden Frugt o. s. v. Men jeg kunde endvidere ønske, at en saadan Afhandling maatte blive trykt i saa mange Eksemplarer, at den kunde omdeles i alle Landets Skoler, og at alle Landets Børn det sidste Aar, de gik i Skole, for Eksempel i ældste Klasse, fik dette Hæfte at læse og brugte det, ligesom de bruge deres Læsebøger. Jeg tror, at herigennem vilde man udbrede det, der mangler i saa høj Grad i vort Land, nemlig Kendskab til Ukrudtsplanterne.

Naar man rejser her i Landet, kan man, naar man er meget øvet, godt studere lidt Botanik ogsaa fra et Eksprestog. Jeg siger, at det er naturligvis vanskeligt, men jeg skal her omtale et Par Tilfælde, som jeg havde sidste Sommer. Jeg kørte med Eksprestoget fra Aarhus til Langaa og saa, hvad alle, der have rejst denne Vej, have set, at man der kører langs med den smukke Sønderaa, som ligger Vest for Banen, og at der langs denne Aa ligger en Mængde Engstrækninger; og der kan man udmærket godt fra Jernbanevinduet studere, hvilken Indflydelse Ukrudtsplanterne have paa den Afgrøde, Engene give. Og jeg lagde navnlig Mærke til en Ukrudtsplante, som, jo mere vi nærmede os Langaa, blev mere og mere almindelig, og det er en Snylteplante, der hedder Skjaller, en Plante, som ikke tager sin Næring af Jorden paa sædvanlig Vis, men som snylter paa andre Planter, navnlig paa Græsplanter og for Resten ogsaa paa Rugen. Og det er klart, at naar denne Plante snylter paa Græsset, kan det ikke trives, og man kunde derfor fra Banen se, hvorledes denne Plante beherskede Pletter paa 1/2 eller en hel Skæppe Land, og at Græsafgrøden paa disse Pletter var betydelig mindre, end den var ved Siden af, hvor denne Plante ikke voksede. Nu er det en Plante, som jeg tror, det vil være meget let at bekæmpe. Denne Plante har det paa den Maade, at den blomstrer tidlig paa Sommeren og i Almindelighed ved Sct. Hansdagstide, altsaa omtrent ved den Tid, da Engene skal slaas, er færdig med sin Blomstring og har modne Frø. Dens Frugt er en Kapsel, som aabner sig. Naar Høet er slaaget, og man river og tumler med